

DS. G. VAN DIJK
SLIEDRECHT

“Wat wilt u dat Ik voor u doe?”

(LUCAS 18:41)

Hoe steun je elkaar als gemeente, als lijden niet stopt maar juist door-gaat? Het treft mij als ik de vraag lees die Jezus stelt aan Bartimeüs. Het is niet een vraag die erg voor de hand ligt. Wij zouden zeggen: een blinde wil natuurlijk kunnen zien! Maar dan vullen wij het in voor de ander. Jezus leert ons te beginnen bij wat de ander nodig heeft. Bovendien prikkelt Hij Bartimeüs om na te denken over zijn leven. Hij had een ander antwoord kunnen geven. Toch? Iemand met een gebroken been of hartfalen zit misschien

wel meer over zijn gezin in dan over zichzelf. Of er is een andere nood die hem hoog zit. Ik leer van Jezus om deze vraag te stellen. Hieraan gaat trouwens nog iets vooraf. De blinde wordt bij Jezus gebracht en komt voor Hem staan (vers 40). Voordat je iets kunt zeggen tegen iemand die met lijden te maken heeft, moet je er eerst zijn. Maak contact. Wees aanwezig. Als je fysiek niet kunt komen, bel de ander dan op. Nabijheid is geweldig belangrijk als je je alleen voelt met je verdriet. Bedenk dat je niet zelf Jezus bent. Wij kunnen niet zo maar

mensen genezen van hun kwalen. We zijn wel als gemeenschap aan elkaar gegeven om samen op te trekken. Wat kan het goed doen als iemand naast je staat en zonder oordeel naar je verhaal luistert. Wat is het fijn als een broer of zus uit de gemeente een gebed uitsprekt, waarin jouw nood voor Gods troon wordt gebracht. In praktische zin kun je veel betekenen voor elkaar: het regelen van vervoer, het brengen van een maaltijd of het overnemen van taken in huis. Zo wordt de liefde zichtbaar gemaakt. En blijf volhouden.

Uw steun is hard nodig!

‘Wat als je de eigen bijdrage niet kan betalen?’

De nood in onze samenleving is hoog. Dat ziet Schuilplaats door het toenemende aantal hulpvragen. Er kloppen ook veel mensen bij ons aan die de eigen bijdrage niet kunnen betalen. We zien dat dat helaas voor steeds meer mensen het geval is. Om ook hen te kunnen helpen is ons werk mede afhankelijk van donaties. Wilt u Schuilplaats steunen door gebed en met een gift?

Een hulpgesprek van een uur kost € 87,50

Verlaagt de financiële drempel met 50%

Een hulp-gesprek van een uur

Ondersteuning 2 gesprekken van een uur

Scan de QR-code en maak eenvoudig uw gift over. Of ga naar stichtingschuilplaats.nl/giften-en-donaties

40e jaargang, september 2025, nr. 2
Schuilplaats Perspectief is een uitgave van Stichting Schuilplaats.

REDACTIE
Bart Visser
Janike Blitterswijk
Jennie Schipper
ds. G. van Dijk
Deelstra & de Jong

FOTOGRAFIE Om privacyredenen is er een gegenereerde afbeelding gebruikt.

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. Medewerkers van Stichting Schuilplaats begeleiden mensen die vastgelopen zijn en helpen hen weer op weg om nieuw perspectief te zien. De overtuiging dat de Heere God betrokken is op alle mensen vormt onze belangrijkste drijfveer om ons in te zetten voor de mensen die hulp bij ons vragen. We zetten onze vakkennis en deskundigheid in om onze cliënten te begeleiden in hun psychosociale problemen.

Stichting Schuilplaats biedt christelijke psychosociale hulpverlening in samenwerking met lokale kerken. Daarvoor zijn in de regio hulpverleningslocaties opgericht die de naam “Diaconaal Maatschappelijk Werk” voeren.

NALATEN
Wij stellen het zeer op prijs als u Stichting Schuilplaats in uw wilsbeschikking op wilt nemen. U dient dan de volgende zin te vermelden: “Ik legateer aan Stichting Schuilplaats te Veenendaal een bedrag van € ... om te worden afgegeven zonder kosten, drie maanden na mijn overlijden.”

Kerkewijk 115, 3904 JA in Veenendaal
T (0318) 54 78 70
E info@stichtingschuilplaats.nl
I www.stichtingschuilplaats.nl

Uw steun is hard nodig!

Gift voor uw eigen regio overmaken kan op:
DMW Alblasserwaard en Vijfheerenlanden:
NL07 RABO 0359 3417 64
DMW Veluwe:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Goeree-Overflakkee
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Noord-Brabant:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Rotterdam:
NL23 RABO 0355 4629 31
DMW Scherpenzeel:
NL28 RABO 0355 1350 78
DMW Staphorst:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Veenendaal:
NL18 INGB 0001 3414 00
DMW Woudenberg:
NL75 RABO 0372 4005 23
Stichting Schuilplaats landelijk:
NL18 INGB 0001 3414 00

BESTUUR
Dhr. M. Bogerd (voorzitter), Urk; Dhr. Drs. A. Terlouw (penningmeester), Waddinxveen; Mevr. Drs. A.K.C. Zandee-Kranendonk

Schuilplaatsperspectief

SEPTEMBER 2025, nr. 2

Wat als je kind verslaafd raakt aan alcohol en drugs

Wat doe je als je kind verdwaalt in alcohol en drugs? Hoe blijf je als ouders overeind wanneer de zorgen je dagelijks leven beheersen? Johan en Netty Visser vertellen openhartig hoe zij, te midden van machteloosheid en verdriet, toch de kracht vonden hun zoon niet los te laten.

Het gezin Visser bestaat uit vier kinderen, twee dochters en twee zonen. Een hecht gezin, met een vader en moeder die betrokken en trouw zijn. Toch liep het bij hun jongste zoon anders. “Vanaf zijn dertiende ging het mis,” vertelt Netty. “Hij zocht grenzen op, raakte bevriend met de verkeerde jongens. Voor we het beseften, zaten we midden in de zorgen.” Eerst alcohol, daarna drugs. Incidenten volgden elkaar snel op: soms stond de politie aan de deur, een andere keer belde de ambulance dat hun zoon onderweg was naar het ziekenhuis. Altijd weer die ene vraag: komt hij thuis, en hoe komt hij thuis? In het begin reageerden Johan en Netty boos, geven ze toe. Maar gaandeweg leerden ze dat boosheid niet helpt, het zorgt alleen voor meer spanning.

Machteloos én trouw

Waarom hun zoon zo in de greep van verslaving raakte, bleef onduidelijk. “Hij heeft daar zelf ook geen antwoord op,” zegt Johan. Wel speelde ADHD een rol, waardoor hij extra gevoelig was voor verslaving. Als ouders stonden ze machteloos. “Je wilt je kind beschermen, maar je kunt het niet stoppen,” zegt Netty. Toch bleven ze trouw aanwezig. “Ik heb nooit spijt gehad dat ik de halve nacht opbleef om op hem te wachten, of dat ik hem ergens moest ophalen,” vertelt ze. “Ook al kostte me dat enorm veel.”

Spanningen in het gezin

De zorgen bleven niet zonder gevolgen. Voor de andere kinderen was het soms beangstigend. “Als de bel ging, schrokken we allemaal,”

» zegt Netty. "Wie zou er nu weer voor de deur staan?" Toen Johan een zware operatie moest ondergaan, nam de spanning verder toe. Iedere avond opblijven lukte hem niet meer. "Een van onze dochters moest mee toen hun broer weer eens ladderzat moest worden opgehaald. Toen drong pas goed tot hen door wat wij als ouders meemaakten," vertelt Netty. "En tegelijkertijd probeerden we het voor hen zo klein mogelijk te houden."

Ondertussen probeerden Johan en Netty het gezin bij elkaar te houden. Geen verwijten naar elkaar, geen schuldvragen. "We reageerden verschillend," zegt Johan. "Maar we accepteerden dat. We gaven elkaar de ruimte."

Geloof in dorre tijden

En hoe bleef het geloof staan in zulke omstandigheden? "Het gebed was er altijd," vertelt Netty. "Al was het vaak dor en mat. Toch wisten we: dit is ons kind, en wij zijn zelf geen haar beter. We moeten het in vertrouwen aan de HEERE geven. Hij kan verandering brengen. Het waren momenten van vallen en opstaan. Soms overheerste de vraag: hoe moet het verder? En toch bleef er dat besef dat God nabij is, dat Hij kracht geeft om vol te houden."

Een onverwachte wending

Begin dit jaar kwam er een omslag. Voor het eerst gaf hun zoon toe: 'ik weet dat ik een probleem heb'. Hij liet zich opnemen in een gesloten jeugdkliniek. Het verblijf daar werd echter vroegtijdig beëindigd na een incident. De behandeling werd stopgezet, waarna Johan en Netty hun zoon weer moesten ophalen. Hij kwam opnieuw thuis in het gezin. Hoe zou dat gaan? Als je zoon dan zegt: 'Dankjewel dat je me nog een kans hebt gegeven', dan geeft dat verwondering. Sindsdien is hij clean gebleven. Dat geeft als ouders nieuwe kracht voor de toekomst. Inmiddels woont hij begeleid elders in Nederland.

“

“We hebben de kracht van de HEERE gekregen om dit te dragen.”

Hulp zoeken niet vanzelfsprekend

In die moeilijke jaren kregen Johan en Netty steun van het Diaconaal Maatschappelijk Werk (DMW), een initiatief van Stichting Schuilplaats. "In het begin denk je: het helpt toch niet. Wat kunnen zij aan het probleem doen? Maar achteraf moeten we zeggen: het was enorm waardevol," vertelt Johan. "Je hebt iemand nodig met wie je open kunt praten. Gedeelde

smart is echt halve smart."

De hulpverleners gaven ook praktische adviezen: hoe houd je als ouders de balans, hoe geef je de andere kinderen hun plek? Met behulp van Duplo-poppetjes maakten ze zichtbaar waar de positie van de kinderen en die van de ouders lag, en hoe je daarmee om kon gaan. Voor Netty was vooral de gelijkgestemdheid belangrijk. "Onze hulpverleenster stuurde soms een dagboekstukje mee. Dat gaf zoveel herkenning."

Verlegenheid met de situatie

In de kerk wist maar een enkeling wat er speelde. Johan: "Misschien ook wel een beetje uit schaamte, maar we wilden onze zoon ook beschermen." Netty: "Mensen wisten vaak niet hoe ze moesten reageren, verlegen met de situatie. Maar juist een appje of kort berichtje deed veel goed." Het thema verslaving, en zeker alcohol, blijft in de kerk vaak een taboe. Er wordt volgens Johan te gemakkelijk over gedaan.

"Een biertje kan toch geen kwaad?" Maar wat onschuldig begint, kan uitlopen op een ernstige verslaving. Daar weten wij inmiddels alles van. Dat risico moeten we niet onderschatten."

Dankbaar en getekend

Het gezin Visser kijkt terug op zware jaren. Relaties met vrienden en familie raakten onder druk. "We zijn in korte tijd een stuk ouder geworden," zeggen ze. Maar tegelijk voelen ze dankbaarheid. "Het heeft geen verwijdering gebracht, maar juist verbinding," zegt Netty. "We hebben de kracht van de HEERE gekregen om dit te dragen."

Ze hopen en bidden dat hun zoon op het goede pad mag blijven. En ze willen anderen meegeven: blijf niet alleen worstelen. Zoek hulp, en deel je zorgen. Alleen gedragen voelt het loodzwaar, maar gedeeld in geloof en vertrouwen kan er weer perspectief groeien.

“

“Ik heb nooit spijt gehad dat ik de halve nacht opleef om op hem te wachten, of dat ik hem ergens moest ophalen, ook al kostte me dat enorm veel.”

Voor ouders en betrokkenen

- **Zorg dat je kennis hebt over de werking en risico's van alcohol en drugs.** Informatieve websites: www.alcoholinfo.nl en www.drugsinfo.nl
- **Vraag jezelf af of er daadwerkelijk iets is om jezelf voor te schamen**, waardoor je niet durft delen. Kwetsbaarheid is voor de ander vaak een uitnodiging om het ook te mogen zijn.
- **Zoek hulp om zorgen te delen met een hulpverlener die betrokken is op de situatie.** Het hoeft niet alleen. Het is helpend om een plek te hebben waar iemand die op wat meer afstand van je gezin staat, naar je luistert, meedenkt en troost biedt.
- **Vraag bij Stichting Schuilplaats of het sociaal team van uw gemeente hoe de hulp lokaal geregeld is.** Er zijn gemeenten die een 'functionaris verslaving' hebben.

Voor de omgeving

- **Vraag uit oprechte belangstelling hoe het met de ander is.** Een oplossing is niet nodig, een luisterend oor is fijn.
- **Blijf als familielid, gemeentelid betrokkenheid tonen**, ook als zorgen in een gezin langer duren. Vraag hoe het gaat, stuur een appje, een kaartje om te laten weten dat je meeleeft. Dat lijkt klein, maar is een groot gebaar.
- **Denk in persoonlijk gebed én binnen de kerk/gemeente aan blijvende zorgen in de gezinnen.** Breng hen in het gebed bij de grote Lastdrager, Jezus Christus.

van de hulpverlener

JENNIE SCHIPPER
HULPVERLENER

“Bedenk dat je kunt bijdragen aan de veerkracht van de ander”

In de spreekkamer kom ik een veelkleurig palet aan mensen tegen. Mensen met ieder hun eigen verhaal, verdriet en zorgen. In de meeste gevallen nemen we na enige tijd weer afscheid van elkaar. Mensen kunnen met nieuwe inzichten of (meer) acceptatie van hun situatie weer verder. Er zijn echter ook situaties van langdurige(r) zorgen, waarbij lijden langer duurt.

Dat is het geval in het leven van Johan en Netty. In dit gezin is sprake van leed wat langdurig met hen meereist. Ik zag van nabij, dat een kind met een verslavingsgevoeligheid groot verdriet met zich meebrengt. Verdriet over de zoon waarbij sprake is van een verslaving.

“

“Durf het aan om naast de ander te gaan zitten en aanwezig te blijven in het verdriet of lijden, zodat de ander even leunen kan.”

Ik zag de worstelingen, gevoelens van schaamte en machteloosheid, als je kind, waar je zielsveel van houdt, een pad kiest dat zo ontzettend beschadigend is. Maar ook het effect hiervan op de andere kinderen in het gezin, zij lijden ook mee in de zorgen om hun broer. En dat vraagt tijd en aandacht van ouders. Al met al een pakket wat veel energie vraagt van Johan en Netty. Een onderwerp in onze gesprekken is dan ook geweest 'wat hebben wij samen nodig om in balans te blijven'. Een helpend element was de hulpverlener van hun zoon, bekend met verslavingsproblematiek. Daarnaast doet het meer dan goed als er blijvend(!) betrokkenheid en gebed is in de familie, de kerk of gemeente. Bedenk dat je kunt bijdragen aan de veerkracht van de ander. Een luisterend oor of erkenning geven dat het loodzwaar moet zijn, doet écht goed. Durf het aan om naast de ander te gaan zitten en aanwezig te blijven in het verdriet of lijden, zodat de ander even leunen kan. In oprechte aandacht en bewogenheid voor de ander kunnen wij mensen als het ware de handen en de voeten van de Heere Jezus zijn. En dat geeft troost.

Voor meer informatie kijk ook eens op www.stichtingschuilplaats.nl